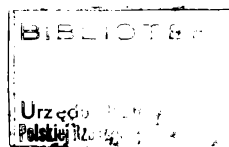

12 czerwca 1930 r.

E056 15/10 2

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIIS PATENTOWY

Nr 11836.

Kl. 68 a 23.

Władysław Wierzbicki
(Grodziec, Polska).

Zamek dwuryglowy.

Zgłoszono 5 stycznia 1928 r.

Udzielono 25 marca 1930 r.

Na rysunku fig. 1 i 2 przedstawiają blachę czołową zamka; fig. 3 — blachę wewnętrzną; fig. 4 — rygiel; fig. 5 — zatrzym; fig. 6 — trzpień do prowadzenia klucza, w trzech rzutach; fig. 7 — klucz; fig. 8 — zamek złożony; fig. 9 — zamek w przekroju poprzecznym.

Konstrukcja zamka dwuryglowego polega na użyciu dwóch rygli: prawego 3 i lewego 4, wysuwanych za jednym obrotem klucza o dwóch bródkach. Rygle te położone są jeden nad drugim w ten sposób, że jeden przylega do blachy czołowej 1 zamka (fig. 1), drugi zaś do blachy wewnętrznej 2 (fig. 3). Między trzonami 5 i 6 rygli umieszczone są zatrzymy 7, dociskane w położenie ryglujące przez sprężyny 8 (fig. 5). Zatrzymy 7 wahają się koło

trzpień 9 (fig. 1 i 8) wnitowanego do blachy czołowej 1 zamka. Zatrzymy podzielone są na dwie grupy. Każda z tych grup służy do przesuwania jednego rygla i jest nastawiana przez odpowiednią bródkę 10 lub 11 klucza, przyczem jedna bródka jest położona względem drugiej wyżej i posiada inne wycięcia, jak pokazano na fig. 7. W trzonie 5 rygla 3 (fig. 4) jest osadzony czworokątny sztyft 12, wchodzący w wycięcia 13 zatrzymów 7 jednej grupy, zaś w trzonie 4 rygla 6 jest osadzony identyczny sztyft, wchodzący w wycięcia zatrzymów drugiej grupy. Do przesunięcia poszczególnego rygla muszą wszystkie odpowiednie zatrzymy być tak ustawione odpowiednią bródką 10 lub 11 klucza, aby ich wycięcia 13 umożliwiały przesunięcie

się w nich sztyftu 12 a zarazem wysunięcie odpowiedniego rygla.

Zastrzeżenie patentowe.

Zamek dwuryglowy, otwierany kluczem o dwóch bródkach o niejednakowych wycięciach, znamienny tem, że rygle (3, 4) umieszczone są jeden nad drugim, przy-

czem między trzonami (5, 6) tych rygli znajdują się dwa rodzaje zatrzymów (7) z wycięciami (13), umożliwiającemi po ustawieniu ich odpowiednią bródką (10, 11) klucza przesunięcie się w nich jednego z dwóch czworokątnych sztyftów (12) osadzonych w trzonie każdego rygla.

Władysław Wierzbicki.

